

Predmet: Brčko

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 9/18

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ

Okrivljeni: Miloš Čajević

Tužilaštvo za ratne zločine: Miodjub Vitorović

Sudsko veće: sudija Zorana Trajković, predsednica veća
sudija Dejan Terzić, član veća
sudija Mirjana Ilić, članica veća

Branilac : adv. Zoran Jovanović

Glavni pretres: 28.05.2019.

Optužnica

Optuženi se tereti da je počev od polovine maja do jula 1992. godine u Brčkom (BiH) kao pripadnik interventnog voda rezervnog sastava policije Brčko, u sastavu Vojske Republike Srpske, nečovečno postupao, silovao i primenjivao mere zastrašivanja i terora prema muslimanskim civilima. Tako je 27. maja 1992. godine najpre dovezao iz logora „Luka“ u stan Mirele Brodlić ranjenog Damira Brodlića, pa je prisutne Mirelu Brodlić, Semku Čaluković, Muhameda Čalukovića, Šuhretu Čaluković, Samira Čalukovića, Gorana Hasanovića, Fadila Hasanovića, i tada maloletne Vedada Hasanovića i Rusmira Hasanovića, držeći uperenu pušku u njih postrojavao i prebrojavao, vikao na njih i pretio im da će ih pobiti ukoliko i sutra dan kada dođe svi ne budu u stanu, dok je Gorana Hasanovića vređao i udarao ga.

Neutvrđenog dana u periodu od 10. do 12. maja 1992. godine u prostorijama za ispitivanje pritvorenih u logoru „Luka“ zajedno sa ostalim uniformisanim licima koja su obezbeđivala logor, naredio S.A. da zadaje udarce svom bratu M.A. pa je, nezadovoljan jačinom udaraca koje su razmenjivali, udario M.A. zatim prosuo sok i naredio mu da ga poliže sa poda, udario ga heft mašinom i uz vređanje i pretnje da će ga zaklati, naneo mu posekotinu u predelu vrata, da bi nakon toga naredio oštećenima da jedan drugom vrše fellatio.

U periodu maj – juni 1992. godinu, odveo je oštećenu N.A. koju je ponavao od ranije, u kuću Faruka Rejzovića u Brčkom, u kojoj su tada boravili pripadnici interventnog voda, gde je oštećena provela više od dvadeset dana, gde je čistila i spremala kuću i gotovo svakodnevno bila prinuđavana na seksualne odnose, između ostalih i sa optuženim.

Odbrana optuženog

Iznoseći svoju dobranu optuženi je negirao izvršenje krivičnog dela za koje se tereti. Objasnio je da je bio pripadnik interventnog voda čiji je zadatak bio da idu na liniju i čuvaju položaje, i da po gradu, u stanovima koji su bili napušteni, pošto nije bilo struje, organizuju pražnjenje zamrzivača, te da se od stanovnika prikupljaju podaci o oružju. Takođe su pojedine osobe koje

su bile zatvorene u logor „Luka“ vodili na saslušanja u SUP i nakon saslušanja ih vraćali u logor. Tada se vodila evidencija koliko je tačno stanara u kojem stanu. Pojedini pripadnici interventnog voda bili su smešteni u kući Faruka Rejzovića jer su neki bili iz okolnih sela, pa su tu noćivali. On je živio u gradu i kući Rejzovića nije nikada noćivao, ali je dolazio svako jutro jer su u njoj održavani sastanci. U to vreme imao je dva psa, dobermana, koje je držao na Sinkovcu – u prostoru gde je vojska držala magacine i vozila. Pretpostavlja da je poznavao oštećenu N.A. jer je Brčko mali grad pa su se verovatno viđali, ali mu njeno ime ništa ne znači. Negirao je da je doveo u kuću Rejzovića niti se seća da je tamo viđao. Nikoga od oštećenih ne poznaje, nije odlazio u logor „Luka“ osim kada je preuzimao lica koja je odvodio na ispitivanje. Jedan od zadataka njegovog voda bio je i da obilazi stanove, što je i sam radio, ali tada nikoga nije udarao, vređao niti bilo kome pretio. U kući Rejzovića video je jednu žensku osobu staru oko 30 godine crne kose, koja nije bila visoka. Naveo je da osuđen zbog ubistva koje je izvršio tokom rata, ali da tada nije koristio vatreno oružje već nož.

Ispitivanje svedoka Steve Kneževića

Svedok je u celosti ostao pri navodima iz iskaza datih u ovom postupku 18. marta 2009. i 7. oktobra 2015. godine. Objasnio je da je bio pripadnik Interventnog voda policije koji je tada imao dvadesetak pripadnika. Bili su smešteni u jednoj kući u blizini SUP-a. U toj kući video je tri ženske osobe, ali mu nije poznato da li su one bile zlostavljane. Smatrao je da su one tu dovedene bez ikakve potrebe, pa je zbog toga od komandira Zarića tražio da se puste. Potvrdio je da je u toj kući viđao i optuženog, ali mu nije poznato da li je optuženi tu i spavao. Zadatak Interventnog voda bio je da u gradu održava javni red i mir i da po potrebi odlazi i na liniju. Ukoliko bi dobili nalog, vršili su i privođenja lica na informativni razgovor. Jednom su dobili zadatak da idu od stana do stana i da od građana koji nisu srpske nacionalnosti, i uz potvrde, oduzimaju fiksne telefone koje su donosili u magacin SUP-a. U logor „Luka“ je otišao jednom da dovede čoveka koji će raditi u SUP-u na održavanju čistoće, pa je to i učinio.

Ispitivanje svedoka Zorana Jovića

Svedok je u celosti ostao pri iskazima koje je dao 29. maja 2009. i 5. oktobra 2015. godine. Bio je pripadnik Interventnog voda policije. Poznato mu je da je optuženi, takođe bio pripadnik Interventnog voda i imao dva psa, dobermana, koji su slobodno šetali kraj njega, pa pretpostavlja da su ih se građani bojali. Svedoka je pri susretu sa njima bio strah, obzirom da su bili veliki i krvoločni psi. Optuženi je sa tim psima dolazio u kuću Rejzovića, u kojoj su bili smešteni pripadnici voda. Kao pripadnici voda dobili su zadatak da građanima neserpske nacionalnosti isključuju, odnosno oduzmu fiksne telefone, kao i da privode pojedina lica po naređenju komandira stanice policije. Optuženog je opisao kao problematičnu osobu koja je radila šta je htela, nikome nije odgovarala i odlazila i dolazila se po vlastitom nahođenju. Pripadnici voda nisu imali obavezu da kontrolišu po nekim spiskovima ko se nalazi u stanovima u gradu. U kući Rejzovića nije video ženske osobe, ali je od nekoliko kolega čuo da su tu bile neke devojke. Oko toga se sporečkao sa optuženim jer je rekao da te ženske osobe ne treba da se dovode, a optuženi je bio suprotnog mišljenja. Jednom je išao na intervenciju jer je policija bila obavestena da se nešto dešava u naselju Srpska Varoš. Dolaskom na lice mesta pred policiju je istrčao čovek kog je poznavao kao Murisa, koji mu se žalio da su ga napali neki maskirani, ali da je prepoznao da je jedan od njih optuženi Čajević. Zbog toga su Čajevića i priveli. Prilikom privođenja pretio je i Murisu i svedoku, rekavši mu da jedan od njih dvojice neće ostati u gradu.

Pripadnici interventnog voda su odlazili u logor „Luka“ i dovodili na ispitivanje pojedine osobe. Nikada nisu imali zadatak da idu po stanovima u kojima nikoga nije bilo i da prazne zamrzivače.

Ispitivanje svedoka Aleksandra Lajića

Svedok j celosti ostao pri iskazima koje je da 16. marta 2009. i 6. oktobra 2015. godine. U kritičnom periodu bio je pripadnik Interventnog voda čiji je zadatak bio da u Brčkom održava jani red i mir. Čuo je da je optuženi imao neke incidente, ali mu nije poznato o čemu se tačno radi. Video je nekoliko ženskih osoba u kući Rejzovića koje su tamo održavale higijenu. Čuo je da je optuženi odlazio u logor „Luka“ i da je tamo bilo neklih udraca, ali se sada ne može setiti od koga je to čuo.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 9. septembar 2019. godine sa početkom u 10:00 časova.

Fond za humanitarno pravo